

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

В сила от 01.05.1968 г.

Обн., ДВ, бр. 26 от 2.04.1968 г., в сила от 1.05.1968 г., попр., бр. 29 от 12.04.1968 г., изм., бр. 92 от 28.11.1969 г., изм. и доп., бр. 26 от 30.03.1973 г., доп., бр. 27 от 3.04.1973 г., изм., бр. 89 от 15.11.1974 г., в сила от 1.03.1975 г., изм. и доп., бр. 95 от 12.12.1975 г., изм., бр. 3 от 11.01.1977 г., доп., бр. 54 от 11.07.1978 г., бр. 89 от 9.11.1979 г., изм. и доп., бр. 28 от 9.04.1982 г., в сила от 1.07.1982 г., попр., бр. 31 от 20.04.1982 г., доп., бр. 44 от 5.06.1984 г., изм. и доп., бр. 41 от 28.05.1985 г., доп., бр. 79 от 11.10.1985 г., попр., бр. 80 от 15.10.1985 г., изм. и доп., бр. 89 от 18.11.1986 г., попр., бр. 90 от 21.11.1986 г., изм., бр. 37 от 16.05.1989 г., в сила от 16.05.1989 г., бр. 91 от 24.11.1989 г., в сила от 24.11.1989 г., бр. 99 от 22.12.1989 г., в сила от 22.12.1989 г., доп., бр. 10 от 2.02.1990 г., изм., бр. 31 от 17.04.1990 г., изм. и доп., бр. 81 от 9.10.1990 г., в сила от 9.10.1990 г., бр. 1 от 4.01.1991 г., бр. 86 от 18.10.1991 г., попр., бр. 90 от 1.11.1991 г., изм., бр. 105 от 19.12.1991 г., доп., бр. 54 от 3.07.1992 г., в сила от 3.07.1992 г., изм. и доп., бр. 10 от 5.02.1993 г., бр. 50 от 1.06.1995 г., Решение № 19 от 12.10.1995 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 97 от 3.11.1995 г.; доп., бр. 102 от 21.11.1995 г., в сила от 21.01.1996 г., изм. и доп., бр. 107 от 17.12.1996 г., бр. 62 от 5.08.1997 г., изм., бр. 85 от 26.09.1997 г.; Решение № 19 от 21.11.1997 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 120 от 16.12.1997 г., доп., бр. 83 от 21.07.1998 г., изм. и доп., бр. 85 от 24.07.1998 г., доп., бр. 132 от 10.11.1998 г., в сила от 1.01.1999 г., изм., бр. 133 от 11.11.1998 г., изм. и доп., бр. 153 от 23.12.1998 г., бр. 7 от 26.01.1999 г., изм., бр. 51 от 4.06.1999 г., бр. 81 от 14.09.1999 г., в сила от 15.12.1999 г., изм. и доп., бр. 21 от 17.03.2000 г., бр. 51 от 23.06.2000 г.; Решение № 14 от 23.11.2000 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 98 от 1.12.2000 г.; доп., бр. 41 от 24.04.2001 г., изм., бр. 101 от 23.11.2001 г., бр. 45 от 30.04.2002 г., изм. и доп., бр. 92 от 27.09.2002 г., бр. 26 от 30.03.2004 г., бр. 103 от 23.11.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., бр. 24 от 22.03.2005 г., бр. 43 от 20.05.2005 г., в сила от 1.09.2005 г., изм., бр. 76 от 20.09.2005 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 86 от 28.10.2005 г., в сила от 29.04.2006 г., бр. 88 от 4.11.2005 г., изм., бр. 59 от 21.07.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 75 от 12.09.2006 г., в сила от 13.10.2006 г., бр. 102 от 19.12.2006 г., бр. 38 от 11.05.2007 г., бр. 57 от 13.07.2007 г., в сила от 13.07.2007 г., изм., бр. 64 от 7.08.2007 г., доп., бр. 85 от 23.10.2007 г., в сила от 23.10.2007 г., изм., бр. 89 от 6.11.2007 г., доп., бр. 94 от 16.11.2007 г., изм. и доп., бр. 19 от 22.02.2008 г., изм., бр. 67 от 29.07.2008 г., бр. 102 от 28.11.2008 г., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 1.01.2010 г. (*) - изм., бр. 32 от 28.04.2009 г., доп., бр. 23 от 27.03.2009 г., в сила от 1.11.2009 г., изм. и доп., бр. 27 от 10.04.2009 г., доп., бр. 47 от 23.06.2009 г., в сила от 1.10.2009 г., г. изм., бр. 80 от 9.10.2009 г., бр. 93 от 24.11.2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 102 от 22.12.2009 г., в сила от 22.12.2009 г., изм. и доп., бр. 26 от 6.04.2010 г., доп., бр. 32 от 27.04.2010 г., в сила от 28.05.2010 г., изм. и доп., бр. 33 от 26.04.2011 г., в сила от 27.05.2011 г., бр. 60 от 5.08.2011 г., доп., бр. 19 от 6.03.2012 г., изм. и доп., бр. 20 от

9.03.2012 г., в сила от 10.06.2012 г., бр. 60 от 7.08.2012 г., в сила от 8.09.2012 г., изм., бр. 17 от 21.02.2013 г., доп., бр. 61 от 9.07.2013 г., изм. и доп., бр. 84 от 27.09.2013 г., бр. 19 от 5.03.2014 г., в сила от 5.03.2014 г.

§ 1. Чл. 12, ал. 3 се изменя така:

След думите: „Няма превишаване пределите на неизбежната отбрана, ако нападението е извършено“, отпадат думите „чрез проникване с насилие или с взлом в жилище“ и те се заменят с думите: „... от отбраняващия се в границите на имот или вещ, които е защитава или намирайки се в тях е защитава от нападението себе си или трети лица, както и в случаите, в които в границите на имота или вещта деецът е взел предварително мерки срещу евентуално нападение, довели до вредоносния резултат за нападателя“, като текстът добива следния вид:

„Няма превишаване пределите на неизбежната отбрана, ако причиняването на вреди на нападателя е извършено от отбраняващия се в границите на имот или вещ, които е защитава или намирайки се в тях е защитава от нападението себе си или трети лица, както и в случаите, в които в границите на имота или вещта деецът е взел предварително мерки срещу евентуално нападение, довели до вредоносния резултат за нападателя“.

София, 27.10.2014 г.

ВНОСИТЕЛИ:

Мотиви

Динамичната и изключително усложнена криминогенна обстановка в страната непрекъснато налагат да се осъществяват сериозни изменения в различни институти и състави на Наказателния кодекс. В момента уредбата на института за неизбежната отбрана не е актуална и в крак с изискванията на живота и наказателно-правната практика. Въпреки промените в чл. 12 от Наказателния кодекс през 1997 г. те не дават адекватна защита на лицата, които са проявили смелост, отговорност и чувство за дълг в защита на свой личен и обществен интерес, както и по отношение на себе си и трети лица. Неясните и пестеливи формулировки в текста създават опасност от наказателно преследване дори за тези, които са защитили собствен и обществен интерес, но с това са довели до вредоносен резултат за нападателя, действащ противоправно.

За пръв път предложените промени относно института за неизбежна отбрана не правят разлика относно собствеността или правното основание, на което се намира отбраняващият се по отношение на имота или вещта, в границите на които е извършено нападението, осъществено е действие в защита и е причинен вредоносен резултат. Така е в правните системи на други страни и там критерият, че се осъществява посегателство в границите на имот или вещь и някой се опитва да осъществи защита, сам по себе си е особена хипотеза.

Отпада съществуващото досега изрично изискване за приемането на неизбежна отбрана, само ако се касае за проникване с насилие или с взлом в жилище, което силно стеснява полето на института.

Предвижда се и особената хипотеза, която на практика често се реализира в живота, а именно, когато отбраняващият се предварително е взел мерки, най-често с технически средства, срещу евентуално нападение, които мерки в последствие са довели до вредоносен резултат за нападателя.

София, 27.10.2014г.

ВНОСИТЕЛИ: